

Després d'un any, l'interès del govern valencià per Canal 9 ha desaparegut

RTVV, aniversari d'un fracàs

El proper Nou d'Octubre la Ràdio Televisió Valenciana farà el seu primer any de vida. Sense un pressupost competitiu i sense respectar la llei de creació que l'obligava a potenciar i defensar el català, només les polèmiques creades pel seu director general l'han tret de l'ombra.

Ja en el període de proves la TVV provocà polèmiques que anaven més enllà d'ella mateixa. Les ones de la TVV arribaren eliminant les d'una altra televisió que fins ara havia ocupat aquelles freqüències: la TV3. La maniobra va ser presentada a l'inrevés per la premsa local i els poders socialistes: la TV3 impedia veure la televisió dels valencians. El fet és que Canal 9 eliminava

competència abans de nàixer i que el projecte de construir un espai comunicatiu català sofria un colp molt greu. Aquests inicis, gairebé oblidats per l'opinió pública, poden ser, a la llum dels esdeveniments posteriors, premonitoris.

Canal 9 comptà des d'un primer moment amb unes instal·lacions de primera línia. Començaren a rodar de la mà d'un grup de professionals d'una mitjana d'e-

dat molt jove i amb poca experiència en un mitjà com la televisió. Després d'un començament marcat per la poca elegància, els primers sondejos confirmaven que el públic valencià tenia moltes ganes de comptar amb una televisió pròpia i que seguia amb gran interès els primers programes de la seua televisió.

Els mitjans de comunicació dedicaren planes i planes al nou mitjà i la impres-

Amb el gran edifici, s'acabaren els diners per a Canal 9.

Canal 9 Ràdio, un mitjà residual

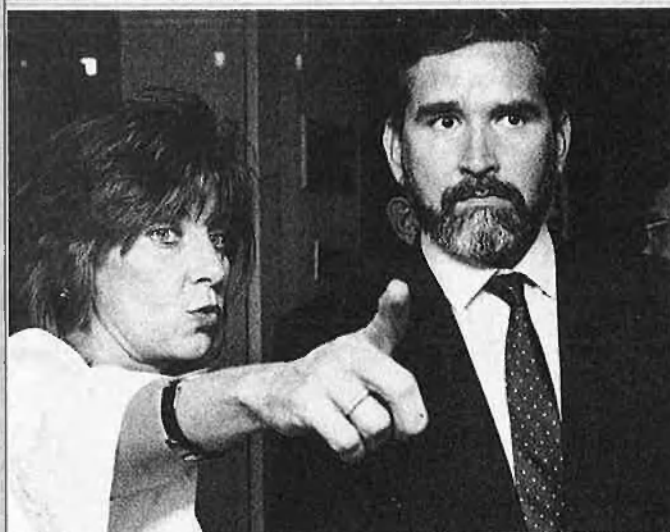
O fegada per la seua germana major, la trajectòria de Canal 9 ràdio s'ha vist obligada a romandre sempre en un segon pla. Únicament la polèmica sorgida, quan, amb un trimestre escàs de vida, la Direcció General va decidir destituir-ne la seua directora Rosa Solbes, l'ha animada un poc. D'aquella decisió, mai s'han sabut ben bé les causes perquè, com de tantes altres coses, Fabregat no ha volgut donar cap explicació.

El fet real és que la programació va patir un canvi que no va ser tan significatiu com podia fer pensar la substitució d'un equip director, seguida per la retirada dels professionals que ho consideraren oportú. Si a partir d'aquell moment començà una tendència cap a la *ràdio-fòrmula* (més discos i menys paraules), la programació no va sofrir un trencament radical.

Que moltes de les demandes que Rosa Solbes i el seu equip (molt conjuntat i amb un esperit de crear una cosa nova, la primera ràdio pública en català al País Valencià, molt assumit) van fer a la direcció general han estat després satisfetes, indica que, més que la manera de fer les coses, eren les persones que les feien el que empenyava Fabregat.

Alguns professionals que hi estigueren en aquella època assenyalen que, si per una banda hi havia una gran il·lusió en el projecte que obligava els professionals a dedicar-s'hi amb cor, per l'altra, amb els mitjans amb què es comptava i la poca atenció que se'ls dirigia des de la Direcció General, aquella ambició inicial mai no hauria arribat a reeixir.

En una de les seues primeres compareixences davant la comissió de control de les Corts valencianes, quan encara era directora Rosa Solbes, Fabregat va ser acusat per algun dels

Lerma i Fabregat decidiren acomiadar Rosa Solbes i fer seure a la taula Salvador Sòria.

representants de l'oposició dretana de mantenir una ràdio amb únicament 22.000 oients. La xifra va circular pels mitjans de comunicació i, mentre per a uns era un indicatiu clar del fracàs, per a altres, que valoraven que es tractara del primer trimestre, era una xifra molt esperançadora.

De la seua evolució posterior no hi ha cap dada concreta. Alguns mitjans recollien la paupèrrima xifra de 4.000, pràcticament una ràdio local, extreta de l'enquesta general de mitjans. El director actual, Salvador Soria, que va preferir no donar opinions a EL TEMPS "per a evitar interpretacions in-

correctes", sí que manifestà que "no es compta amb cap dada fiable perquè no existeixen estudis aplicables a la Comunitat Valenciana".

"NINGÚ HA CREGUT EN LA RÀDIO"

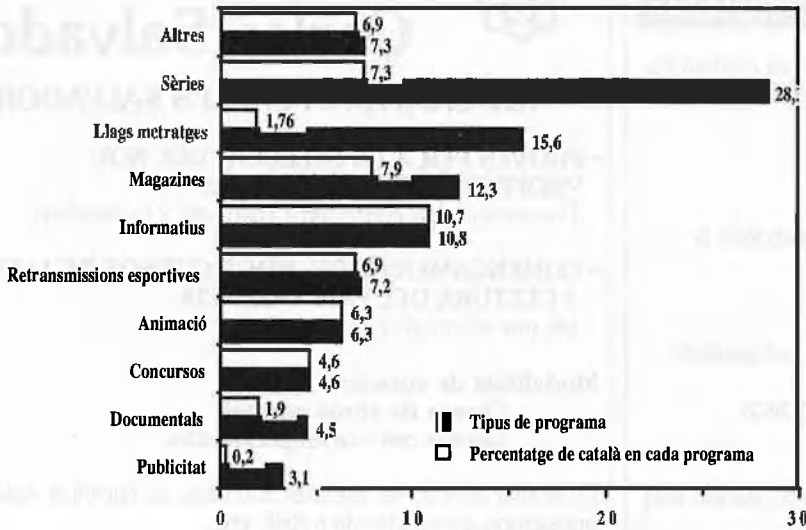
El que sí que és cert és que el pressupost de la ràdio per a enguany està entre els més baixos de les emissores amb localització al País Valencià i és totalment insuficient per a competir amb aquelles que tenen grans estructures i emeten gran part de la seua producció des de Madrid.

Amb 430 milions, poc es pot

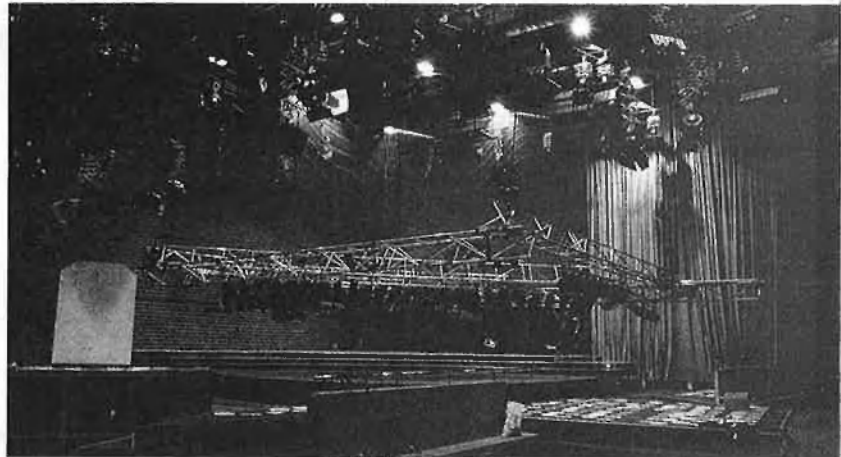
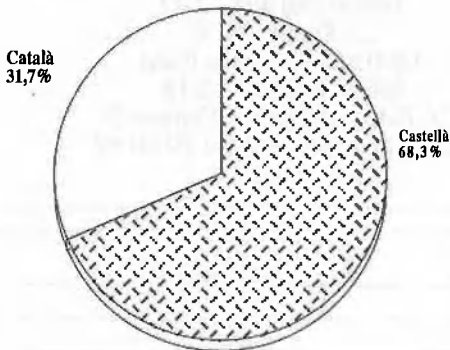
fer per a competir en un camp que presenta una competència molt més forta que la de la televisió. La despreocupació per la ràdio ha estat, des de la Direcció General, absoluta. Ni tan sols una campanya de promoció entre els espais publicitaris de la televisió. L'antiga directora Rosa Solbes manifestà a EL TEMPS que no volia provocar cap polèmica, constatà tanmateix que "jo havia demanat coses, com la presència de personatges de televisió per tal que ajudaren a fer créixer la popularitat de la ràdio que em foren negades sistemàticament i que sols aparegueren en la ràdio quan jo me n'havia anat. No crec, doncs, que la meua petició fora tan estranya". I aclarí: "la meua impressió és que ningú ha cregut mai en la ràdio ni ha tingut el més mínim interès, des de la Direcció General fins als partits de l'oposició, que únicament pregunten i discuteixen per la televisió. Si no desapareix és perquè en el text de la llei de creació de la RTVV també es parla de ràdio, però no hi voluntat perquè deixi de ser un mitjà residual".

Pobre interès el dels poders públics socialistes per l'única ràdio al País Valencià que emet durant les 24 hores en català.

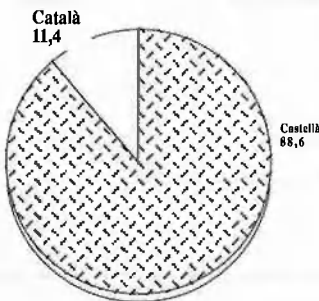
Distribució del temps d'emissió segons el tipus de programa

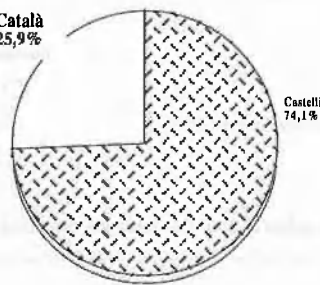
Pes percentual dels programes emesos en català sobre el total de l'emissió de Canal 9 susceptible de ser doblada

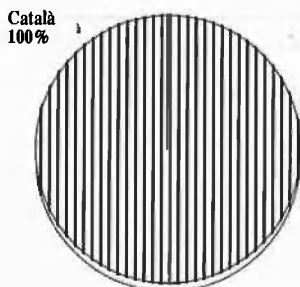
Pes percentual de l'emissió en català per tipus de programes doblats

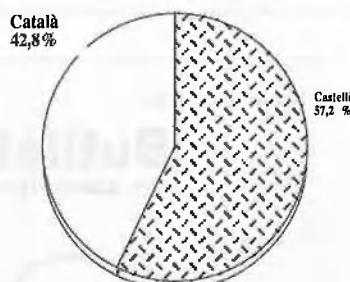
Llargos metratges. Base: 784 hores

Sèries. Base: 1423 hores

Animació. Base: 328 hores

Documentals. Base: 225 hores

sió general va ser que la direcció de Canal 9 no volia arriscar el més mínim i que la programació no portaria cap sorpresa. Sèries, concursos i pel·lícules, més o menys com la resta de televisions del món. Però la TVV tenia, almenys en teoria —era l'únic argument que la justificava—, una intenció expressa en la seua llei de creació: "La promoció i protecció lingüística de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana".

Les primeres notícies sobre la programació prevista havien fet tèmer el que després es confirmaria; que la Televisió Valenciana naixeria bilingüe. En la prehistòria del projecte, el president Joan Llerma va assegurar que la TVV emetria en "la llengua pròpia de la comunitat" i membres destacats de tots els partits amb representació a les Corts Valen-

Instal·lacions de primera per a una televisió de tercera.

cianes havien fet declaracions favorables a una televisió cent per cent en valencià. Ara, després d'un any de funcionament, el PP i el PSOE no volen ni parlar-ne. Les iniciatives populars per demanar la televisió en català eren la prova més palpable de la desconfiança cap a la direcció general del nou ens. Enquestes realitzades entre els universitaris valencians demostraren que una àmplia majoria volia una TVV totalment en català i la campanya per recollir signatures que demanaren el mateix, encapçalada per Acció Cultural del País Valencià, va arrebregar-ne més de cent mil; s'hi van afegir més de tres-cents ajuntaments. Però tot va ser debades.

Els primers mesos d'emissió es va parlar de la poca previsió per part dels responsables de programació, de la falta de programes prèviament doblats i es va posar en dubte la capacitat de les empreses de doblatge, la majoria de les quals

Centre d'Estudis ANGLÈS-FRANCÈS-INFORMÀTICA

25% DESCOMPTE EN CURSOS DE MATI

- Cursos per a **ADULTS** i **XIQUETS** de 2 i 3 hores setmanals.
- CURSOS INTENSIVS** trimestrals de 6 hores setmanals.
- Horaris de matí, vesprada i nit.
- Grups reduïts.
- Professors nadius i titulats.

¡¡HORARI ESPECIAL BUP DE 4 A 6, DIMECRES O DIVENDRES!!

INFORMÀTICA

- Ordinador per alumne des del primer dia (IBM i compatibles).
- Grups de 2, 3 i 6 hores setmanals.
- Cursos de programació de **BASIC, PASCAL** i **COBOL**.

MECANOGRAFIA

(només en l'acadèmia de Campanar)

- Horari de matí, vesprada i nit, grups molt reduïts, atenció molt personalitzada.

Per a més informació telefonau o aneu a:

PER A MÉS INFORMACIÓ TELEFONEU O ANEU A:

CENTRAL:

Garrigues, 2 baix - 46001 València - Telèfon: 352 21 02

SUCURSAL:

**Gravador Enguñados, 51 (cantonada Vall de la Ballestera)
CAMPANAR - Telèfon: 348 11 07**

Centre Carles Salvador

XIV. CAMPANYA CARLES SALVADOR

- **PROVES PER A LA SELECCIÓ DEL NOU PROFESSORAT DELS CURSOS**
(Presentació dels currículums abans del 21 d'octubre)
- **COMENÇAMENT DESL NOUS CURSOS DE LLENGUA I CULTURA DEL PAÍS VALENCIÀ**
(de tots els nivells i horaris).

Modalitats de cursos:

- Cursos de ritme normal.**
- Cursos per correspondència.**

En acabar el curs, els alumnes obtindran un certificat vàlid per a oposicions, contractes de treball, etc.

INFORMACIÓ

C/. Moratín, 15, 6a. 46002 - València
Telèfon (96) 351 17 27
C/. Enmig, 24, 4^a
12001 Castelló de la Plana
Telèfon (964) 23 75 18.
C/. Pablo Iglesias, 29, Entresol-D
03004 Alacant. Tel (965) 20 56 67

1er. cognom _____ 2on. _____ Nom _____ Tel. part. _____
Domicili _____ Població _____
Any de naixement _____ Professió _____ Tel. treball _____ DNI _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període d'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de: 13.886 pessetes (Firma)

Amb pagament:

- Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)
- Semestral (2 rebuts de 6.943 pessetes. Sols en el cas de pagament per banc)
- 19.500 (Europa) 25.500 (Amèrica)

Forma de Pagament

- Dom. bancària
- Xec bancari adjunt
- Gir postal núm. _____

La subscripció representa un descompte de més de l'11% sobre el preu de venda als quioscos

Distingits senyors: Caixa/Banc _____ Agència _____

Adreça _____ Població _____ de _____ de 199 _____

Nom i adreça del titular del compte _____

(Firma)

Els pregue que fins a nova ordre els rebuts que presentarà Edicions del País Valencià, S.A. per l'import de la SUBSCRIPCIÓ ANUAL a pagar en:

- 1 rebut anual 2 rebuts semestrals

siguen pagats amb càrrec a

- c/c. Llibreta Núm. _____

**Butlletí
de subscripció**

EL TEMPS • Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a. • 46001 VALÈNCIA
Tel.: (96) 352 48 69 • C.F.A. A46/186821

Amadeu Fabregat i Enrique Linde en compareixença, com arribar i anar-se'n sense dir res de res.

acabaven tot just d'encetar la seua trajectòria. Amb el temps es posà de manifest que les empreses podien perfectament fer-se càrrec del treball generat per la nova televisió i un informe realitzat per una empresa de *consulting* demostrava que si la TVV no ampliava la seua demanda de programes per a doblar al català, el sector s'hauria de reconvertir i suprimir alguns del estudis més petits.

Prompte començaren a circular estadístiques de percentatges. ¿Quant de temps emetia la TVV en castellà i quant en valencià? Les respostes oficials eren que el valencià era la llengua de la TVV i que, per tant, la seua presència era majoritària. Les primeres dades amb una certa perspectiva apareixien pel gener d'enguany. En la proporció elaborada per la televisió sobre el percentatge d'ús de català el mes de novembre de 1989, aquest ocupava el 73% de la programació davant el 27% corresponent al castellà. Aquella mateixa setmana (EL TEMPS, 292) les dades recopilades per aquest setmanari, calculaven l'ús del català en, únicament, el 52% del total. Hi havia una diferència entre la manera de mesurar utilitzada pel personal de televisió i la que utilitzaren els redactors d'EL TEMPS. Per a televisió Valenciana tot programa de producció pròpia és en català, però la realitat dels fets anà constant que no era així.

Si no s'havia acomplert el projecte d'una televisió feta totalment en la llengua del poble que la paga, les concessions fetes per la direcció que parlaven que "almenys els programes de producció pròpia serien en valencià" tampoc s'han acomplert. Els programes de producció pròpia incloïen constantment entrevistes i entrevistadors que no utilitzaven el català per a res, o el que és pitjor, únicament per a fer la salutació de presentació. El programa, en teoria estrella, de Canal 9 (i, segons sembla, el més car), el magazine *Tal com show* presentat per Salvador Barber, n'era l'exemple més feient. La poca perícia del presentador a l'hora d'utilitzar la llengua del país el feia passar-se al castellà fins i tot quan el convidat li manifestava que l'entenia perfectament en català. El minutatge estricte realitzat per EL TEMPS sobre les llengües que sonaven, *de facto* i no en intenció, a la pantalla de la TVV donava com a resultat una salomònica divisió del temps d'emissió.

En aquells moments, a principis de l'any present, els directius de Canal 9 començaven a reconèixer el que ja era evident. Rafael Cano, director de TVV manifestava que: "des del principi teniem clar que hi hauria un percentatge de programes que eixirien doblats al castellà, que no tota la programació seria en valencià, encara que la tendència és

augmentar la presència d'aquesta llengua". Però, tot al contrari, la tendència va ser, i així continua, a la baixa.

¿RTVV? SÍ, PERÒ BARATA

Després de les fortes inversions realitzades en la construcció de la infraestructura bàsica, edifici i equipaments, el Consell de la Generalitat valenciana va donar un pas enrere a l'hora de dotar econòmicament la televisió i la ràdio autonòmiques. A hores d'ara, Canal 9 té el pressupost més baix de totes les televisions autonòmiques. La falta de pressupost és l'excusa ideal per a crear estranyes polítiques publicitàries, per a no dur productes a doblar i acaba influent en les condicions laborals dels treballadors.

A principis de febrer d'enguany es constituïa una mesa de negociació paritària entre els dos sindicats majoritaris i els representants de l'empresa. Es tractava de posar fi a una situació explosiva que havia arribat al públic quan, en mig d'una retransmissió en directe del programa *Tal Com Show*, els treballadors de l'estudi 1 de Canal 9 realitzaren una parada, amb la consegüent sorpresa per a espectadors i públic convidat, que es trobaren de sobte amb una pantalla a fosques.

La raó que havia crispat els nervis dels

Un any mirant la TVV

Ja fa un any que pel tub de cristall apareix un nou amb boina. ¡Senyores i senyors, la flamant teleboina celebra el primer aniversari! ¿I què ens ha oferit en aquest lapse?

Un parell de dècades enrere es deia que l'activitat de la televisió consistia a informar, entretenir i educar. Tanmateix, a hores d'ara, amb l'escomesa i triomf de la televisió espectacle, aquelles boniques paraules sonen a estampeta, a estafa, cosa que no és gens nova al nostre país. Recordeu, si de cas, la TVE, exemple del qual s'ha nodrit la TVV. El model de Fabregat –responsable directe– i de Lerma –més directe encara– ha copiat els vicis de la seua germana gran en l'ofrena i els ha excedit en no imitar-la en les virtuts. L'altre inspirador de la graella i dels continguts ha estat l'escurabutxaques publicitari Berlusconi. El resultat de la barreja ha estat ni carn ni peix, exhumació i reposició de cadàvers telefílmics, serials sud-americans, *shows* a mena de festa de fi de curs de les escolàpies o de paella d'ànec amb carcassa final de rots i pets (¡Visca Lissondo Lirondo!), i per als aficionats al *hard core*, pròtesis caducades sense

sal ni calories, és a dir, faixa per cuixa.

Quant als informatius, cal dir que la redacció s'ha defensat prou bé en la cursa d'obstacles, si bé, cosa que els és aliena, no es pot dir el mateix de la selecció i jerarquització de les notícies, ni de l'ús dels recursos disponibles. El millor de la TVV és la gent que intenta produir qualitat malgrat Amadeu. D'altra banda, el format del noticier és més radiofònic que televisiu. La seua rigidesa s'acosta més al treball dels locutors de continuïtat que no a allò que els americans diuen *l'anchor-person*.

La informació cultural i el programa que feia aquell xicot disfressat de col·legial de l'Opus (*Enquadres*, vegeu quin nom) s'ha proveït per norma de l'activitat de les institucions públiques i de qualsevol foraster que passara per València, amb independència del seu interès. Tot és bonic si ve de fora. Els artistes, escriptors i intel·lectuals valencians han estat exclosos de la migrada informació cultural. Si hi ha hagut algunes aparicions, han estat d'artistes plàstics, però dels escriptors i intel·lectuals fugen com del dimoni. J.V. Marqués, involuntàriament, va fer de guinda progressista

"Esto, bueno, ¿vostè lo sap?, que diria Barber.

durant un temps, i prou. Així doncs, amb els perillosos de la paraula prohibits, la persecució i l'aïllament preventius dels professionals amb vel·leïtats ètiques, i l'adquisició dels galifardeus a bon preu que pul·lulen per València, les bruixes de Salem s'han instal·lat a TVV i només poden ser burlades amb el camuflatge del silenci o el pseudònim. Tots són sospitosos. Tots els que hi treballen tenen por del dit acusador que els deixaria sense treball. I, per això mateix, la resposta col·lectiva davant la darrera peripècia de l'inquisidor els honora.

Convé recordar la total absència d'allò que caracteritza una televisió pública. Cap programa educatiu.

Tampoc s'ha promogut l'ús del valencià ni s'ha iniciat cap programa d'ensenyament de la llengua. Fins i tot, s'ha arribat a l'extrem de no fer publicitat de la ràdio pròpia. ¿Deu ser perquè, al contrari de la TVV, la programació és íntegrament en valencià?

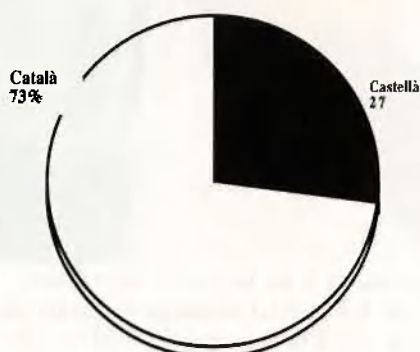
El balanç no pot ser més decebedor. Així doncs, abans que Amadeu substituï l'escassa producció pròpia per connexions amb Galavisión, m'afegesc a la campanya dels amics de la Safor... i del País Valencià sencer.

Prou de gallinassa, TVV de qualitat i en valencià, Amadeu i els seus llepons al carrer.

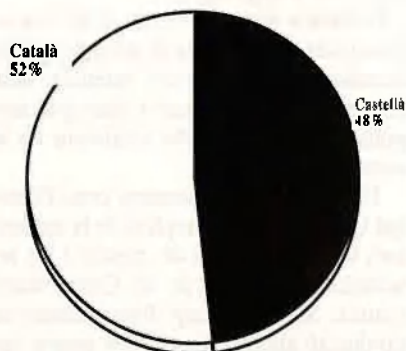
Rafael Xambó

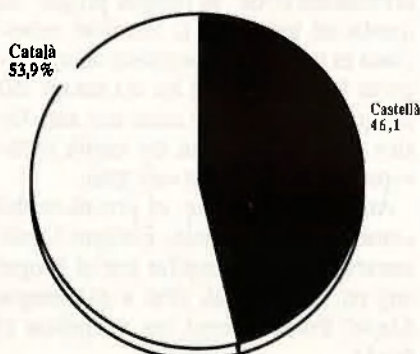
Percentatge d'ús de la llengua

Mes de novembre de 1989. Dades de TVV.

Setmana del 8 al 14 de gener de 1990. Minutatge fet per EL TEMPS.

Període del 25-5 al 20-6-1990.

Els percentatge tret per TVV i l'últim, tret per una empresa de *consulting* consideren que tot programa de producció pròpia és 100% en valencià.

professionals de la televisió era una mica complexa. Basant-se en els contractes realitzats, que especificaven la lliure disponibilitat de l'empresa per a exigir hores extres als seus empleats, la direcció general havia decidit ampliar la banda horària de programació per tal d'enfrontar-se a la competència dels canals privats que ja venien. Sense augmentar el nombre de treballadors i amb un pressupost curt, Canal 9 és la televisió que més ràpidament ha augmentat el seu horari d'emissió fins a ser el canal autònom amb més franja horària, tal com va manifestar orgullós el seu director general en l'última compareixença davant la comissió de control parlamentària de les Corts valencianes. Però, evidentment, les condicions de treball i la qualitat del producte, se'n ressentien.

Al maig, el Consell de la Generalitat valenciana va atorgar a la RTVV 5.261 milions de pessetes com a pressupost per al 90. 1000 menys dels demanats pel director general i 13.000 menys dels que la Generalitat de Catalunya va atorgar a la TV3 per al mateix període. L'entusiasme dels poders públics valencians per la seua televisió era més que dubtós.

ARRIBA BACANAL 9

L'arribada de l'estiu va fer esclatar una nova polèmica. Canal 9 va preparar una programació especial d'estiu amb dues línies generals. Per una banda la programació d'espais amb "morb i sexe" i per l'altra l'increment del castellà. L'excusa inversemblant, però el director general de l'ens, Amadeu Fabregat, no se n'estava, de defensar-la fa uns dies en comparèixer davant la comissió de control de la RTVV: a l'estiu, vénen molts turis-

tes de l'interior de l'estat espanyol a les nostres costes, "trece millones de veraneantes nacionales" que són "Bienvenidos al Levante feliz", deia la nota oficial que anunciava aquesta programació a les agències de publicitat, i també ells mereixen una atenció especial per part de la Televisió Valenciana. Cinc canals en castellà, no eren, sembla, prou.

Els comentaris efectuats pel director general al voltant de la polèmica creada, confirmaren que Fabregat tenia molt clar i, sobretot molt segur, el seu paper i que no estava disposta a reconèixer cap error. Ja no hi havia cap rebuig a manifestar que "som la primera i l'única televisió bilingüe d'Espanya". La programació especial d'estiu motivà que UPV i Esquerra Unida demanaren la compareixença del director general, Amadeu Fabregat, i el president del consell d'administració, Enrique Linde, davant la comissió de control de les Corts Valencianes. Eliminat per un pacte del CDS, UV, PP i PSOE el seu representant del consell d'administració, EU i UPV no tenen altre mitjà de comunicació amb els màxims responsables de l'ens.

El desenvolupament de la compareixença, que es va veure retardada a fa unes setmanes per motiu de les vacances, va ser un bon exemple de les maneres que l'equip directiu ha demostrat al llarg de tot aquest primer any. Tant Aureli Ferrando d'UPV com Pasqual Mollà d'Esquerra Unida denunciaren la falta d'informació a la qual ha estat sotmesos per part dels directors de Canal 9. La poca comunicabilitat, tant amb els partits exclosos del consell d'administració, com amb la premsa ha estat una de les constants en les relacions de Canal 9. A finals de desembre de l'any passat, els

Qui mana és el públic

Denostat per molta part de la crítica *especialitzada*, el seu programa ha rebut desqualificacions de tota mena però, si algú ha aconseguit que un programa de producció pròpia de Canal 9 estiguera entre els més vistos en els índexs generals d'audiència ha estat ell. A Joan Monleon les crítiques li rellisquen, "Que és hortera ho diuen els horteres, gent que es dedica únicament a tallar i que no fa créixer res". Sap que el públic el vol i ho té molt clar: "La resposta del públic està clara. El programa és molt nostre, molt localista perquè és l'única manera de ser internacional. Si Andy Warhol usava les sopes Campbell', ¿per què no puc usar jo una paella?"

Per al proper any, *Monle* no vol canvis "perquè hem trobat una fórmula, quan una cosa és un èxit, el millor és mantenir-lo". Ell sap que el seu tracte personal és fonamental per a aquest èxit "perquè jo he estat botiguer i sé tractar la gent; el concursant, com el client té sempre la raó i cal ser amable". Està ben content que el seu programa serveixca per a identificar Canal 9, "figura't que he sentit que li deien la tele-paella".

"Qui pense —conclou— que la televisió és cultura s'equivoca. És distracció, i les privades han demostrat que no hi ha molta novetat possible, que al capdavant tots fem el mateix. La cultura està en els llibres".

J.S.

guardes de seguretat impediè l'entrada al local de la TVV a una periodista de *Levante* i el fet es tornava a repetir el març d'enguany amb un redactor d'*El País*. Però, a més d'aquestes anècdotes, els sistemes de relacions exteriors de Canal 9, sempre sota la dependència directa i estricta del seu director general, s'han negat a proporcionar a EL TEMPS dades tan necessàries a l'hora de fer una anàlisi global del primer any com: índex d'audiència, la seua evolució, quin ha estat el programa més car, o, fins i tot, el més popular. No cal ni dir que Amadeu Fabregat ha rebutjat, per enèsima vegada, l'oportunitat de parlar amb EL TEMPS.

Les intervencions dels diferents partits aclariren des del primer moment qui donava suport a la gestió de Fabregat. El representant del PSOE, Juan Callao, va dir que "estava cansat d'anar a perdre un matí discutint de coses sense importància". Ajudat per la complicitat directa del PSOE i indirecta d'Unió Valenciana i el Partit Popular, que es dedicaren a parlar de qüestions que res tenien a veure amb el tema, Fabregat se n'anà de la sala de reunions sense respondre a cap de les preguntes que li havien fet. Ens quedarem sense saber quines eren les proves pilot que confirmaven que l'audiència tenia fam de "morb i sexe", que, segons la nota de publicitat, s'havien realitzat prè-

viament a la programació de l'espai; tampoc es va dignar a dir quants diners s'ingressaven per publicitat, i quan se li indicà que les Corts valencianes havien pres un acord instant la TVV a incrementar l'ús del català i que ell se n'estava burlant, contestà que no tenia cap "valencianòmetre", ni pensava tenir-lo, ni, encara menys, obsessionar-se amb el tema. Per si faltava alguna cosa, va mentir descaradament en dir que "algunes pel·lícules no es poden doblar al valencià perquè la banda del *sound-track* venia juntament amb la veu". Estranya incapacitat aquesta, detectada únicament per TVV, ja que la TV3 no té cap problema per doblar al català tots els films que emet.

I ARA, FILOLOGIA

Que Amadeu Fabregat siga, potser, superat únicament per Monleon, el personatge més popular de Canal 9, demostra fins a quin punt el director general ha buscat un protagonisme que no li pertocava. La seua última actuació estel·lar va ser la creació d'un corpus de paraules i prohibir-ne l'ús als professionals de TVV. Sense consultar el gabinet d'assessors lingüístics de l'ens, Fabregat va trencar el consens absolut que existia al voltant del llibre d'estil emprat fins aleshores (des d'UV fins a UPV) per tal d'a-

costar-se a les tesis més *ratpenatistes* que li han estat ràpidament aplaudides per *Las Provincias* (EL TEMPS 324-326). Preguntat per què ho havia fet, Amadeu va continuar amb el seu estil i callà com a resposta.

Polèmica rere polèmica, el fet transcendent és que aquest primer any ha demostrat que el govern valencià, amb el president Lerma com a principal responsable, s'ha desentès totalment de la seua televisió.

En mans d'un personatge com Fabregat Canal 9 està incomplint de la manera més total la seua llei de creació i les resolucions posteriors de les Corts Valencianes. Si, sense cap departament de producció aliena i sense voler signar cap acord marc, la potenciació del sector àudio-visual valencià ha estat nul·la, la normalització de "la llengua pròpia" ha quedat en anècdota; la televisió valenciana és valenciana depenent dels capricis de la programació; ara sí i ara no. Per als qui esperaven que seria una eina bàsica en el redreçament del català la decepció no ha pogut ser més gran.

Amb aquest balanç, el president del consell d'administració, Enrique Linde, encara parlava d'ampliar per al proper any un segon canal. ¿Per a què senyor Linde? Probablement per a duplicar el fracàs.

Jordi Sebastià